

GAZETA KRAKOWSKA

Prenumerata kwartalna
złp. sz.

N^{ER} 53.

Pojedynczy numer na welin-
wym papierze gr. 10.

PONIEDZIAŁEK DNIA 7 MARCA 1831 ROKU.

OBSERWACYE METEOROLOGICZNE.

Barometr dla lepszego porównania zredukowany na 0° Reaumur.

Dzień godzina	Barometr na 0° r.	Therm:	Higro- metr	Wiatr	Stan Atmosf.	UWAGI.
7	27 5, 226	+ 0. 6	— 4, 2	Połn: ws. słaby	pochmurno	
6. 12	„ 4, 600	+ 5. 7	— 1, 1	połud: ws. średni	pogoda z chmur:	
8	„ 3, 628	+ 7. 0	— 1, 0	„ słaby	chmury	
9	„ 3, 935	+ 1. 2	— 2, 9	„ „	Pochmurno	

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

KRAKÓW. — Przas nadzwyczajną okazała o-
debrałszy następującą wiadomość:

Z Warszawy d. 2 Marca.

Za Pragę cichość. Jenerał Skrzynecki o-
był przegląd części naszej piechoty na placu
przed Ujazdowem; wykomenderowano offi-
cerów i podofficerów przed front, którzy u-
formowali koło, gdzie Wódz wiechawszy na
koniu, miał mowę następującej treści: że
najważniejszą jest rzeczą utrzymać dobry u-
mysł w żołnierzach; że w piątek nieponie-
śliśmy żadnej klęski, że przy końcu, pra-
wda, wkradł się nieład, do którego przyczy-
niło się zejście z bitwy Chłopickiego dla ran
odniesionych, ale zaręcza słowem starego
żołnierza, że w piątek, woyska nasze a szcze-
gólnie artyllerya zasłużyły na najwyższy
szacunek u nieprzyjaciela, że on odmieniał
woyska sweie, nasze zastępy na chwilę nie
schodziły z placu; jeszcze raz polecał utrzy-
manie dobrego umysłu w żołnierzach. Przy-
pomniał: że przed dwiestu laty, cała Polska za-

lana była przez Szwedów, a przecież Czarn-
cki na czele 6000 szlachty ocalił oyczyznę.
Zapytnię was, czy mogę na was rachować
PP. Officerowie? tu wszyscy krzyknęli z za-
palem: można! pewnie! wiwat! — A na was
PP. Podofficerowie i żołnierze? również o-
krzyki, również zapal. Po czém Wódz do-
dał: muszę tu oświadczyć woysku, że traci
jenerała Krukowieckiego, który obrany jest
gubernatorem stolicy, a na jego miejsce ma
dowodzić piechotą jenerał Rybiński.

Dnia 3 Marca. — Batalia Piątkowa jest
dotąd głównym celem rozmów i badań. Roz-
chodzi się wieść, że w Piątek około 2 go-
dziny tak byli zwątpieni Rossyanie, iż sztab
ich główny cofnął się do Mińska, i że kilku-
nastu Jenerałów stracił. Jaka chwała dla
nas że Dybiez z tak ogromną siłą nie nam
dotąd nie zrobił!

Na obszernych polach po za Pragę żadnych
woysk, żadnych poruszeń nie widać, mówią
też że armia Rossyyska rozdzielił się na kilka
części.

WARSZAWA 1 MARCA.

RZĄD NARODOWY. — W wykonaniu, i na mocy uchwały seymowey z dnia 7 lutego r. b. postanowił i stanowi co następuje:

Art. 1. Cały kraj królestwa polskiego ogłasza się, za będący, od dnia dzisiejszego, w stanie wojny.

Art. 2. Dowództwo militarne każdego województwa, poruczonem będzie iedynemu z wyższych officerów.

Art. 3. Do dowódcy tego, należeć będzie wszystko, co się tycze uzbrojenia i skutecznęj obrony poruczonego mu województwa i dla tego iak najsilniejsze i naysprężystsze środki przedsięwzięcie, by uorganizować i wyćwiczyć bataliony gwardyi ruchomęj, każdęj jazdy, iako też uorganizować straż bezpieczeństwa. — Co zaś do obrony województwa, względem tego udawać się ma do Naczelnego Wodza, i od niego rozkazy odbierać będzie.

Art. 4. Kommenderujący batalionami gwardyi ruchomęj, naczelnicy straży bezpieczeństwa, i wszyscy iey kominendanci, zostają pod rozkazami dowódcy województwa.

Art. 5. W każdym województwie ustanowionym będzie sąd wojenny, dla niezwłocznego karania wykroczeń, prawami wojskowemi przewidzianych.

Art. 6. Wykonanie niniejszego postanowienia, i ogłoszenie onegoż przez pisma publiczne, kommissyom rządowym spraw wewnętrznych i policyi, tudzież wojny, w czém do ktręj należy, poleca.

W Warszawie dnia 27 lutego 1831 roku.

Prezes Rządu

(podp:) A. X. Czartoryski.

Minister Wojny Jenerał Piechoty.

(podp:) Krasinski.

Radca Sekr. Rządu:

(pod:) A. Plichta.

Zgodno z Oryg. nałom

Radca Sekretarz Jenerałny Rządu:

(podpisano) A. Plichta.

Komitet wyznaczony do przewrzenia papierów policyi tajnęj, znalazł list dowodzący, iż nawet panujący teraz cesarz Mikołaj był otoczony szpiegami belwederskimi, Oto jest ten:

List W. Xięcia do iednego z urzędników iego w Berlinie nawiątych.

Ponieważ wszelkie jest podobieństwo, iż W. Xiążę Mikołaj, zabawi przez czas nieiaki w Berlinie, życzyłbym sobie, abyś mię WPan uwiadomił o zabawach iego towarzyskich dzień po dniu, równie iako i o zatrudnieniach wojskowych np. na iakięj mustrze, manewrach, i paradiu znajdował się mój brat, czy wybiega często z Berlina, iaki rodzaj życia prowadzi tam; słowem, donosić WPan będziesz o wszystkiém tém, co rozumiesz że mię interessować może. — Proszę WPana także, abyś mi regularnie donosił, o wszystkiém, czego się będziesz mógł dowiedzieć o dworze pruskim w tenczas, kiedy dwór ten znajdować się będzie w Szląsku, o manewrach, mustrach, balach i wieczorach. — W Warszawie dnia 3 Września 1824 r.

(podpisano) Konstanty.

Żołnierz Polski do swego Konia.

Dalęj, dalęj rączy koniu!

Spłynąwszy iak w iedno ciało,

Idźmy hasać, hasać śmiało,

Po krwią wrogów zlaném błoniu!

Oto tłuszcza najeimnicza,

Swobód naszych gwałciela;

Trwoga spływa z ich oblicza,

Gdyż nam wolność sił udziela.

Jakby wichur w chmury szacie

Co na sobie piorun niesie,

Tak ty w bratnich ostrzów lesie,

Uderz ku zdrajców zapłacie.

Silną piersią złam szeregi,

Niech się dzikość w swej krwi zmyje,

Niech o strome Dniepru brzegi
Głos wolności się odbije!!

Już mieszaią się ich szyki —
Postrach szerzy się do koła —
Radosne słyszę okrzyki —
Wolność krasi polskie czoła!

Już pierchnęli — dzielny koniu!
Okryci wzajemną chwałą,
Pohulamy teraz śmiało
Wolni już — na wolném błoniu!

Teodor Z.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

Parvż 17 Lutego. — Podczas exekwii, jakie w kościele *St. Germain l'Auxerrois* wyprawiali Karłści z Xięcia *Berry*, któś na katafalku postawił popiersie Xięcia *Bordenux*, i rozdawano także tego portrety litografowane. Między ludem przyszło z tego powodu do zaburzenia, które przez trzy dni trwało. Złupiono zupełnie ten kościół, zburzono pałac *Arcy-Biskupa*, zniszczono wszędzie resztę lihi, które po *Burbonach* pozostały na gmachach, również zepsute zostały ozdoby na bramie tryumfálnej wyprawy do Hiszpanii Xięcia *Angouleme*. — Widok Paryża był w tych dniach szczególny; były to właśnie zapusty, pogoda naysiękniejsza, ludność na przemian używała zabaw i burzyła ostatnie pamiątki panowania *Burbonów*, wynurzając oburzenie swoje przeciw upadłej dynastyi. Nie było pzytem żadnego krwi rozlewu.

Donieśliśmy już poprzednio o zaszyłych zaburzeniach w Paryżu, podaliśmy teraz szczegółowo wypadki z d. 15 Lutego w następującej osnowie.

Zawczorayszy nocy wszystko było ucichło i o godzinie 1szej gwardya narodowa była się rozeszła. Lecz wczoray rano już o godzinie 6tej pospółstwo na nowo skupić się zaczęło, a udawszy się do Kościoła *St. Germain l'Auxerrois*, bronionego przy wchodzie przez mały tylko oddział gwardyi narodowej, gdy już nie znalazło nayskosztowniejszych rzeczy, naczyń kościelnych, malowideł i innych ozdób, które pierwéy do *Luwru* odebrane były, tak straszne w nim zdziało zniszczenie, że prawie tylko cztery gołe ściany zostały, i kościół może do nabożeństwa

stał się na zawsze niezdatny. Rozigrzona ta massa, rozdierała ubiory kapłańskie, a w części sama je przywdziewała, zburzyła śpiewała *Parvisienne* ambonę, wywracała ołtarze, zdierała ze ścian obrazy świętych, gruchotała ławki kościelne i konfessyonaly, które po części wyborniejszą rzezbą były ozdobione, zrywała z chóru bogate zastony, krótko powiedziawszy, niczemu nie przepuściła. — Strata i dla sztuk jest niepowetowana: groby, posagi, obraz w wielkim ołtarzu, pysznie malowane szyby i część organów z czterema ścianami, jest wszystko, co się zostało z tego w naysiękniejszym gotyckim stylu wybudowanego kościoła; był on dobrze zachowany, kosztowną średnich wieków pamiątką; piękność murów, śmiałość sklepienia, ozdobność portalu była nieporównana. Jak zastona oblubienicy, tak kościół ten od dołu do góry skulpturą był przerabiany. Zniszczenie to rozciągnęło się nawet na mieszkankie *Proboszcza*, które całkiem zostało zburzone, wszystkie w niem znalezione przedmioty, na ulicę wyrzucano i kilku odważnym gwardzistom udało się z szafy iednéy w mieszkaniu *Proboszcza* wyratować 2000 fr., złoty obraz *Zbawiciela* i niektóre kosztowności z zakrystyi. Dopiero gdy rozuzdane pospółstwo, straszliwe swe dzieło ukończyło, wnieśliła się stanowczo gwardya narodowa, która dotychczas spokojnym była widzem, i wypędziła je z kościoła. W tymże samym czasie inny tłum pospółstwa udał się do pałacu *Arcybiskupa*, aby ukończyć dzieło niedokonane przeszłej nocy. Co tylko się znalazło w pokojach niedawno na nowo umeblowanego pałacu, zostało do *Sekwany* wrzucone, który cały powierzchnia w krótkce naylorzmaiszezi rzeczami, jako to: sukniemi, bielizną, sprzętami, książkami, obrazami, pierzem, w naysprzeczszym nieładzie się okryła. Dotkliwą jest dla nauk strata biblioteki *Arcy-Biskupi*, która była dla historyi kościelnej nadzwyczajnie bogatą i ważną.

Około południa usiłowano na łódkach uratować niektóre z tych po części kosztownych rzeczy. Nawet dach pałacu nie został ocalony, lecz zapadł się z łoskotem. Wszystkie parkiety i wykładania marmurowe, równie jak pozłocenia bogatych pokoiów, zostały zniszczone; ogród *Arcy-Biskupi* zburzony. Podobne sceny działy się i na innych miejscach. Znak liji, wszędzie gdzie tylko się

oku pokazał, przez pospólstwo zdarty, nawet te, które zdobiły kraty otaczające pomnik Ludwika XIV na placu *des Victoires*, uległy temuż losowi. Kościół S. Wawrzencia na przedmieściu S. Martin, równie jak kościół *Notre Dame de Bonne Nouvelle* w pobliżu bramy St. Denis, wiele przytem ucierpiały. Z największej części innych kościołów krzyże ozdobione liliami, na rozkaz rządu zostały zdjęte. Podczas gdy się odbywały te sceny zniszczenia, inne punkta miasta inny widok przedstawiały. Zachęcona najpiękniejszą pogodą, wielka część publiczności Paryżkiéj oddała się uciechom karnawału na *Bulewarach*. W ulicy St. Honoré i w innych blisko *Palais Royal* leżących, gminne przedstawiano sceny, a pomiędzy niezliczonymi pachołami idącymi, iako też w długiej linii powozów, widać było mnóstwo masek i karykatur sięgających się po największej części na wypadki polityczne; lecz aby już zupełnie żadnego z zwyczajnych żywiołów karnawału nie brakowało, prowadzono także przez ulice wołu tłustego przestrojonego, przy odgłosie muzyki i orszaku masek, który potem w *Palais Royal* służbę swoją czynił. Czem więcéy się zaś zbliżano do *Sakwiny*, tem więcéy znikwały oznaki uciechy. *Luvr* i *Tuilerye* były zamknięte i strzeżone przez wojsko, plac przed kościołem St. Germain l'Auxerrois przez wojsko w trzech liniach ustawione, niedostępnym był zrobiony. Aby dokończyć obraz największego kontrastu uciechy i smutku, miały byż, iako mówią, gazety, wszystkie miejsca zabawy i sale tańców Paryża napełnione niezliczonymi tłumami, które się oddawały najweselszym uciechom karnawałowym.

GRECYA 2 Stycznia. — Dziennik *La Tribune* zamieścił następujący artykuł:

Po czterech wiekach niewoli, po ośmiu latach wyniszczających walki, sądziłszy na koniec, iż ustana nieszczęścia naszéj oyczy-

zny. Próżne nadzieie. Prześliśmy tylko z pod żnিকczemniającyéj tyranii pod despotyzm, połączony z brutalstwem kozackim i wenecką inkwizycją. Ze wszystkich stron otaczają nas roje szpiegów, którzy się aż do środka mieszkań naszych wdzierają. Tajność listów zgwałcona, wolność druku siłumiona. Nie wolno się zgromadzać w domach prywatnych w większej liczbie nad 3ch. Nienawistna cenzura przepisuje profesorom, co mają w szkołach wykładać. Trybunały nasze, te prawdziwe kommisyye, sprzedają wyroki, podług natchnień iakie odbierają z góry. Administracya składa się z ludzi nieposiadających ani nauk, ani rzetelności. Każdy człowiek uczciwy usuwa się i jeżeli tylko ma sposób do życia, opuszcza Grecją i ociada w Stambule, Smirnie lub Od-sie. Nieszczęśliwi wołają żyć pod despotyzmem Turków i Rosyan, niż pod zesańcem Mikołaja. A właśnie, iako gdyby to niebyło dostateczne zagrożają nam wprowadzeniem gilotyny, tego ostatniego argumentu despotów.

Goniec *Smyrński* zawiera obszerny i prawdziwy opis dotkniętych tu przez nas szczegółów; lecz i on z powodu nadwężenia listów nieodbiera wiadomości o wszystkich zdarzeniach dziejących się pod naszym oczyma. Artykuły urzędowe zamieszczane w niektórych dziennikach paryżkich przez pochwalców, dla ułudzenia rządu francuzkiego, niezasługują bynajmniej na wiarę. Wielką uczynionoby przysługę Grecji, gdyby zesłano uczciwego człowieka, dla przekonania się co się tu u nas dzieje. Trzeba bowiem bądź świadkiem naczynym, aby temu uwierzyć.

Dopisek. Rozchodzi się pogłoska, iż ma byż zwołane zgromadzenie, *Narodowém* zwane, dla mianowania dożwrotnim prezydentem naszego rzeczywistego administratora. Otdó z wykrycie knowanych intryg od lat 3ch Staliśmy się więc prowincją rossyyską, na którój czele stoi naczelny kommisarz.

DO N I E S I E N I E.

W skutek decyzji Wys. Tryb. I. Inst. W. M. Krakowa i Jego Okręgu z d. 1 Marca r. b. do L. 675 zapadłéj, podpisany zawiadomienia szanowną publiczność iż na dniu 8 Marca r. b. o godzinie 9 z rana w Krakowie przy ulicy Szpitalnéj w domu pod L. 562 rozpocznie się a dni następnych kontynuowaną zostanie licytacya ruchomości po ś. p. JW. Jerzym Ludwiku Baronie Darest byłym Rezydentcie N. K. Jmci Pruskiego przy Senacie Rządzającym Rptéy Krakowskiéj pozostałych iako to: sreber, mebli, garderob, bielizny, pościeli, porcelany, fajansu, szkła, naczyń różnych, zegarów, obrazów, posazdów szorów i t. d. Chęć licytowania mających zaprasza się z gotowem pieniędźmi.

W Krakowie 3 Marca 1831 r.

Henryk Salomeński Kom. Sąd.